ARHIVELE NAŢIONALE

SERVICIUL ....

FILIALA ....

Fond .... M.C.I.P.

Pachetul ....

Nr. actului ....

Anul .... luna .... ziua ....

468/1942

CUPRINSUL ....

....

....

....

....

....

....

OBSERVAŢII ....

....

....

....

N. Bărlogeanu, Invățător Gr. II. Prundu-Argeș.- 346

I S T O R I C U L

COMUNEI PRUNDU JUDETUL ARGES .--

- 1942 -

405

Pe vremurile vechi n'a fost şcoală propriu-zis. Carte se învăţa în tinda bisericii de către dascălii bisericii şi preoţii respectivi, care se purtau foarte aspru. Şcolarii învăţau lecţiile pe dinafară - mecanic- . De se întâmpla să nu ştie vre'unul, era pedepsit foarte aspru. De ex: Se puneau în genunchi pe coji de nuci, pe pietricele sau boabe de porumb. De nuia, nu mai vorbim! Se intrebuinţa în fiecare minut, până sărea şi sângele. Scris-cetitul se învăţa scriind literile cu degetul pe nisip. Copiii stău în cerc şi priveau. Alfabetul se memoriza mecanic. La scrisul cu cerneala trecea târziu, era o sărbătoare, iar cerneală pe acele timpuri şi peniţe nu erau. Cerneala o făcea cu funingine după coş şi cu bozii, peniţe făceau şcolarii din pene de gâscă. Până la anul 1871, s'a făcut carte în tinda bisericii de lemn de pe malul Argeşului, de care am vorbit mai sus. După ce a ars biserica, locuitorii au fost nevoiţi să facă un local de şcoală. Primul local de şcoală propriu s'a construit cu mare greutate, care n'a durat mult şi a ars, fiind construit prost. Până la 1879, când s'a construit localul primăriei, prevăzut şi cu o sală pentru şcoală, învăţătura de carte se făcea prin diferite localuri inchiriate dela locuitori. De la anul 1879 şi până la anul 1908, a funcţionat şcoala în localul primăriei. Prin stăruinţa destoinicului invăţător Andrei Marinescu, s'a construit un local propriu de şcoală după tipul Casei Şcoalelor în anul 1908. - Acest local a fost aşezat între satele Prundu şi Bănănăi şi în anul 1916, a fost stricat şi mutat lângă biserică unde funcţionează şi în prezent. Motivul pentru care a fost stricat şi mutat a fost că locul era mlăştinos, iar temelia fiind prea jos, a devenit igrasios. Noul local a fost terminat abia în anul 1923, sub stăruinţa învăţătorului Radu Marinescu, care era director şi secundat de dl. G. N. Tudor, actualul director. In anul 1940, s'a început construirea unui nou local de şcoală în prelungirea

celui vechi, dar din cauza răsboiului izbucnit in 1941, contr bolşevismului, pentru desrobirea Basarabiei, nu s'a putut ridica decât temelia din beton.

Invăţătorii cari s'au perindat pe la şcoala din această comună : Preda, Nicolae Minculescu cântăreţ la biserică , Pavel Dumitrescu, Radu Diaconescu, Suzana Diandy, Pascal Pr. Smeureanu, Leca I. Angelescu, Iardache D. Marinescu, Andrei Marinescu, Radu Marinescu, G. Cojan, Nicolae Golesteanu, Gh. N. Tudor, Tudosia Păunescu, E. Cristian, Florica Stanciulescu, Emilia Tudor, Ilie Tudor, Amelia Andronescu, iar la grădina de copii Ecaterina Stavăr.

Invăţătorii cari figurează in prezent : Gh. N. Tudor director, Florica Stanciulescu , N, Bărlogeanu, Emilia Tudor şi Ilie Tudor, detaşat intr'un post de utilizat.

La grădina de copii: Ecaterina Stavăr. Grădina de copii s'a infiinţat in anul I94I.

Din indemnul invăţătorilor respectivi şi prin bazele de invăţătură primite prin această şcoală, au eşit prin continuarea studiului: Preoţi, invăţători, ofiţeri, doctori, avocaţi şi meseriaşi de tot felul precum şi ingineri. Cea mai mare parte din locuitori sunt agricultori şi ceferişti.

PRIMARIA . Primul local de primărie a fost construit in anul I879. până la această dată primăria a funcţionat in diferite localuri inchiriate dela locuitori. Primăria a fost prevăzută cu două camere, dintre care una a servit de şcoală multă vreme. Azi, intr'o sală din acestea funcţionează grădina de copii.

BANCA POPULARĂ . Banca populară a luat fiinţă in anul I902, din iniţiativa invăţătorului Andrei Marinescu. Primul Preşedinte al băncii a fost Dumitru Tomescu. A inceput cu un capital vărsat de I500 lei. Incetul, cu incetul, capitalul social a crescut până in anul I9I6, la 50.000 lei. După războiu sub preşedenţia invăţătorului Radu Marinescu, capitalul social s'a ridicat la suma de 300.000 lei. In urma legii conversiunei , capitalul a scăzut numai cu 8 %. Scăderea a fost

407

aşa de mică , de oarece a avut fonduri proprii şi ajutorul Statului care a acoperit pierderea . Faţă de alte bănci populare, această bancă este printre primele bănci din ţară , care a dat cele mai bunerezultate . Prin această bancă locuitorii au fost înlesniţi pentru a construi case, tot felul de acareturi, a cumpăra pământ şi vite. Posedă două localuri proprii, unul pentru lăptărie şi altul pentru Cooperativă de consum. Mai posedă şi o garnitură de treerat care este foarte folositoare tuturor satelor din împrejurimi.

PRESEDINTII: Dumitru Tomescu, Andrei Marinescu, Radu Marinescu, Const. Mănescu şi Gheorghe N. Tudor.

MONUMENTUL EROILOR.

Monumentul Eroilor se află intr'un colţ al curţii bisericii. S'a construit în anul 1929, în memoria şi drept recunoştinţă pentru jertfirea fiilor comunei, cuprinzând numai Eroii din războiul 1916/1918. S'a construit cu ajutorul tuturor oamenilor din sat. Este un monument frumos, care face fala acestei comuni.

POSTUL de JANDARMI. Postul de jandarmi datează din anul 1909, în urma răscoalei ţărăneşti. Până la înfiinţarea Jandarmeriei, paza se făcea de către oamenii din sat pe căprării, numindu-se : " strajă sau col ". La fiecare locuitor îi venea rândul atât noaptea cât şi ziua să facă de " strajă"

CAMINUL CULTURAL : Această instituţie a luat fiinţă în anul 1939, sub numele de Căminul Cultural" Viitorul Prundului" având ca presedinte pe Preotul Petre Ionescu şi directo pe G. N. Tudor .--Astăzi are presedinte pe Pr. Alex. Stănciule

şi acelaş director . Este organizat şi incadrat cu personalul care trebue .- Până in prezent a activat, dar cu intrerupere din cauza evenimentelor şi schimbărilor ce au intervenit in organizarea acestor cămine. - Rostul acestei instituţii este mare şi cred că in această comună ar putea să-şi atingă scopul mai uşor ca oriunde .

PREGATIREA PREMILITARA . Pregătirea premilitara a luat fiinţă in anul 1934, sub comanda d-lui G. N. Tudor, invăţător şi ofiţer in rez., sub denumirea de Subcentrul P. P. Prundu-Argeş. Această instituţie a fost primită cu multă bucurie mai ales de tineret. Au răspuns la timp şi ca probă, este clasată prin procesele verbale de inspecţie şi diferite concursuri printre cele dintâi in judeţ. Este in timpul de faţă un imperativ al vremei, intrucât ţara ne este ciuntită . O parte din fraţii noştri gem din greu sub jug strein. Aceşti fraţi sunt o parte din Ardeleni, care nu mai pot suporta nelegiuirile şi asupririle Ungurilor . Se aşteaptă ziua când se vom porni ca apele năvalni-
ce să-i desrobim, aşa cum am pornit in „răsboiul sfânt" contra
bolşevismului in vara anului 1941, alături de Germani, să desro
robim Basarabia, ce a fost cedată la un mare şi greu impas, iar astăzi este din nou a noastră, ba şi mai mult, până la Bug .

A curs sânge, dar n a curs in zadar. Daca va fi nevoe , va curge şi pentru Ardeal cum ne indeamnă marşul: "Vrem Ardealul".

Mâine vom porni din nou la luptă
Hotărâţi să nu dăm inapoi
Jertfa noastră se inalţă sfântă
Ardeleni viteji, venim la voi
Cu duşmani mişei, care v au ucis
Ne vom incleşta şi-i vom alunga
Desrobirea, desrobirea, desrobirea
E al nostru Crez, al nostru Crez. etc.--

IV. INSEMNARI DIFERITE

Stând de vorbă cu bătrânii şi in special cu bătrânul Dumitru Tomescu, de al cărui nume am mai pomenit, am putut afla că in vechime, viaţa era mult mai grea din punct de vedere al mijloacelor de trai, dar parcă se simţeau mult mai fericiţi, viaţa fiind mai simplă, nu cu complexul ei de azi. Era lume mai puţină, se inţelegeau mai bine, iar lupta pentru existenţă

nu era ca azi, fiindcă se trăia mult mai simplu. Aşa de ex.: Nu se făcea atâta lux. Industria casnică era in fiecare casă. Inul şi cănepa se cultiva mai mult. Caerul de in, cănepă şi lână era pus cu furca in brău, mult mai des ca azi, de ţărăncile noastre.-

Aratul pământului in vechime se făcea cu plugul de lemn şi săpatul cu sapa de lemn, făcute de fiecare in timpul iernei prin cioplirea lemnului.- Căruţele erau aproape in intregime din lemn, până când şi osiile.- Lemnul se găsea mai uşor pe atunci decât acum.- In timpul vechi nu erau maşini de treerat. Treeratul se făcea cu caii, cari se invârteau in jurul unui stâlp de lemn infipt in mijlocul ariei, Aria era un loc anume amenajat, in formă de circonferenţă. Dupăce trecea de mai multe ori cu caii peste spicele de cereale, se alegeau paiele şi boabele, se dau la vânt apoi, pentru a scoate pleava din ele.-

Măcinatul se făcea cu ajutorul răşniţei (o piatră circulară care avea un dispozitiv ce se invârtea cu mâna). Mai târziu, măcinatul se făcea cu morile de apă ce erau inşirate pe lângă apa Argeşului, iar azi măcinatul se face cu mori sistematice, scoţând pâine de lux.-

Luminatul in timpul nopţii il făcea cu opaiţele (un ciob in care se punea untură şi o festilă, cu un capăt scos afară, care fiind imbibat in grăsime, ardea).- Lumina in felul acesta era insuficientă şi producea fum, degajând un miros neplăcut.- Construcţia caselor se făcea din nuiele, cu pământ.- Erau puţin rezistente şi puţin sănătoase.-

Drumurile erau foarte rele.- Comunicările se făceau greu, Dela 1870, au inceput să se construiască şosele pietruite, dar arterele de comunicaţie mai principale, cum ar fi de exemplu şoseaua care străbate acest sat, numită " şoseaua Giugiu-Piteşti ".- Transportul dela un loc la altul se făcea cu diligenţele. Cominicările se făceau prin curieri, (vătăşei), până la apariţia telefonului - cam pela I904.-

In anul I900, s-a infiinţat serviciul de poştă, care nu se făcea zilnic, ci cam de două ori pe săptămână, iar dela

410

1908, s'a inceput a se face aproape ca şi azi.-

In concluzie, reese că fiecare trăia prin sine, ducând o viaţă cât se poate de simplă.- Felul acesta de trai, îi făcea să fie mai pacinici şi mai înţelegători. Nu le trebuia bani mulţi şi multe ca acum.-

V.- L E G E N D E .-

Legenda satului Zeama Rece.- După cum am mai amintit, satul acesta se află la 6 klm. de comuna Prundu.- S'a numit Cotmeana la început, fiindcă a fost aşezat pe moşia mănăstirii Cotmeana, iar mai târziu, s'a schimbat numele în " Zeama Rece ".- Legenda spune că locuitorii din Prundu - agricultori - se duceau să muncească pământ pe moşia mănăstirii.- Soţiile lor se duceau cu mâncare după ei.- Când ajungeau acolo, zeama de ciorbă (fiertura) se răcea complect.- Azi aşa, mâine aşa, până când la un moment dat femeile cari se întorceau dela câmp, şi erau întrebate de către altele, unde au fost, răspundeau : " Am dus mâncare zeamă rece bărbatului, că-i departe şi s'a răcit până să ajung acolo ".- Si, de atunci "Zeamă Rece" i-a rămas numele şi azi acestui cătun.-

Blestem Episcopal.- Se spune că odată, a venit un Episcop al cărui nume nu se ştie, dela mănăstirea Cotmeana, să încaseze veniturile moşiei şi cele strânse de călugării ce locuiau pe lângă metoşa acestei mănăstiri, care am mai spus mai înainte, era aşezată pe pământul unde azi e " Zeama Rece ".- Vre-o câţiva locuitori din Zeama Rece, în frunte cu Toma Haiducul - se zice - că au format o bandă, şi au jefuit pe Vlădică.- După unii, se zice că i-a luat hamurile şi hăţurile, alţii că i-au furat caii şi alţii că i-au luat numai banii.- Pe acea vreme, cătunul Zeama Rece, avea numai 7 familii. Vlădica văzându-se în asemenea situaţie, a strâns tot satul şi a făcut cercetări, dar n'a aflat nimic. Bănuiala căzuse mai mult pe Toma Haiducul.-

411

P. S. S. a rămas mâhnit și i-a blestemat așa de fierbinte zicând : " Sapte familii sunteți in acest sat, dar de șapte să nu vă mai inmulțiți toată viața, dacă din voi sunt hoții ".- Pe Toma Haiducul, care era capul satului, l-a blestemat să-i piară numele.- Numele lui a pierit și n'a rămas nici un moștenitor. Acum vre-o 25 ani a murit o bialăt bătrână din neamul lui, după ce a văzut pe toți din neam morți, iar satul a rămas mai departe ~~st~~ cu vre-o 7 familii și azi.

Brazda lui Novac.- Spre sud-vest de comuna Prundu, se afla mai demult, o mică depresiune de pământ, care acum se mai cunoaște foarte puțin din loc in loc.- Aceasta a fost distrusă de plugari, dar e cunoscută sub numele de " Brazda lui Novac ". Se spune in popor, că această brazdă a fost trasă de Novac, cu un plug mare tras de mai multe perechi de bivoli. Legenda spune că Novac era un uriaș care umbla prin intreaga țară. Acest uriaș, se zice că era foarte bogat, cu mulți bani și fiindcă umbla foarte mult, banii îi ingropa in anumite puncte ale țării. Unul din aceste puncte a fost și satul Prundu, in punctul ce se chiamă " Dealul Comoara ". Bătrânii au săpat și scormonit tot dealul pentru a da peste aceste comori bănuite. Cei care se ocupau cu această lucrare, recurgeau la orice mijloc, pentru a se face să aibă cât mai mult noroc,- spre a găsi comorile acestea. Umblau după vrăjitori să le descânte pentru a dobândi noroc de bani. Săpăturile de făceau mai mult noaptea. Unii din ei, au adus vrăjitoarele chiar pe locul unde se săpa, să descânte, crezând că norocul va fi mult mai mare. Se bănue, că in comuna aceasta ar fi găsit comoara Dumitru Tomescu.--

Stând de vorbă cu Mihai Bărbulescu, fost agronom, in com. Bărlogu jud. Argeș, am aflat dela d-sa că, Brazda lui Novac, ar incepe dela Turnu Severin, ar trece pela sud de Slatina, sud de Pitești, sud de com. Prundu, sud de com. Bărlogu, Negrași, cu direcția către Buzău-Galați.-

Tot d-sa spune că a văzut scris, că istoricul Tocilescu, acum 50 ani, făcând cercetări a găsit că această mică depresiune a fost un șanț ca hotar între Geți și Daci.-

VI.- E R O I I .-

1877.

I.- Ioniță Tudor.

2.- Teodorescu Stan.

1916 - 1918 .

I.- Petre I. Minculescu.
2.- Tărlescu Anghel.
3.- Ciobanu Dumitru.
4.- Costache Ilie
5.- Smeureanu Marin.
6.- Pitulice Ion.
7. Gligore Ion.
8. Ion N. Cărstea.
9.- Duțu Dumitru.
10.- Zamfir Ion.
11.- Ion R. Dumitru.
12.- Matei Andrei.
13. Tudor N. Ion.
14.- Dina Tudor.
15.- Ciobanu Ion.
16.- Dângă Neagoe.
17.- Ion D. Rotaru.
18.- Stanciu Nicolae.-

Insemnări : In campania din 1913 n-a murit nimeni.-

Morți acasă din cauza războiului din 1916 - 1918 :

I.- Andrei Marinescu, deputat.
2.- Bădescu Ion.
3.- Gheorghe Dinescu.
4.- Marin N. Ion.
5.- Ion Gh. Dumitru.
6. Pantelimon Barbu.
7.- Boboroadă Dumitru.
8.- Albulescu Stefan.

Au rămas din război 4 invalizi.-

Decorați : Stănescu Dumitru, decorat cu " Virtutea Militară " în luptele dela Zimnicea.-

Gh. N. Tudor, învățător, Ofițer în rez. decorat cu Ordinul " Coroana României " cu panglica Virtutea Militară și Spade Cl. I-a, în gr. de Cavaler, în luptele dela Richitașu și Soveja.-

Costică Stoica, decorat cu " Bărbăție și Credință " în luptele dela Mărășești.-

Dumitru Arghira, decorat cu " Bărbăție și Credință " în luptele dela Mărășești.-

Neacșu Vasile, decorat cu " Bărbăție și Credință " în luptele dela Mărășești.-

Tudor St. Niculae, decorat cu " Bărbăție și Credință " în luptele dela Selimberg.-

413

Grigore Constantin, decorat cu "Crucea Meritului Sanitar" Cl. I-a.

VII. OAMENI DE SEAMA

1) Andrei Marinescu, invăţător, decedat, a fost Deputat in anul 1916, sub partidul "Naţional Liberal". Prin stăruinţele lui s-a infiinţat Federala Arges, din Pitesti, iar in satul Prundu, a infiinţat Banca Populara "Viitorul Prundului" al cărui presedinte a fost. Datorită stăruinţii lui, Banca a progresat mult. A infiinţat pelăngă această instituţie de binefacere, lăptărie si Cooperativă de consum având clădiri proprii.

2)- Niţă Gheorghe, decedat, din satul Banănăi, ţăran inteligent fără nici un fel de studii, dar cu mult tact, a fost Senator in anul 1919, sub partidul "Naţional Ţaranesc". Se bucura de multă trecere in faţa oamenilor mari de pe atunci, datorită felului său de a fi.

VIII.- OAMENI CU FUNCTII DE STAT sau particulare

Virgil Trifon Gheorghe, magistrat militar- Maior. - Gheorghe N. Tudor, invăţător, gr. I. - Directorul Scoalei. Ion Păunescu, institutor. Trifon Păunescu Ing. Silvic, Gheorghe Zamfirescu, avocat. - Ionel R. Marinescu Căpitan Dr. Veterinar,- Asistent Universitar.- Nicolae Minculescu Judecător, - Constantin Marinescu, Locotenent,- Florian Marinescu, avocat. - Virgil Marinescu Pr. licenţiat.- Mitică Smeureanu, Pr. licenţiat.- Alexandru Smeureanu Pr. licenţiat,- Ilie Tudor invăţător, si Marioara Iordache invăţătoare,-

In afară de acestia, mai sunt, mecanici, lăcătusi si funcţionari la c. f. r.--

FUNCTIONARI PARTICULARI: Marin Barbu si Titu Constantinescu.-

FENOMENE NATURALE: In anul 1940, in luna Noembrie ziua 10, a fost cel mai mare cutremur ce s-a simţit vreo dată in această comună si in intreagaţară. - Nu a rămas casă să nu fi suferit stricăciune. - Locuitorii s-au speriat foarte mult, crezând că este un blestem Dumnezeesc "sfârsitul lumii". -

414

N o t ă. Această lucrare, am făcut-o pentru a o preda Căminului Cultural "Viitorul Prundului", pentru a se păstra cu scopul de a găsi urmașii, cari vor căuta să știe trecutul comunei Prundu și pentru a se mai adăuga cele ce vor mai surveni an de an.--

- Sfârșit. -

15.IV.942 Văzut de noi Insp. şcolar

ISTORICUL COMUNEI PRUNDU JUD. ARGES.

I. INTEMEERE.

Din cercetările şi străduinţele ce am depus pentru stabilirea adevărului, ar reeşi că satul Prundu ar avea o vechime de circa 700 ani. Este un sat format din moşneni. Ceeace mă indreptăţeşte să-i dau această vechime este faptul că şi azi partea de N.V. poartă numele de " Comăneşti ". Dacă se intâlnesc doi inşi venind din direcţii opuse, după ce işi dau bună ziua, se intreabă ca de obicei unul pe celălalt:

- " Incotro te duci? "
- " Mă duc spre Comăneşti ". sau
- " De unde vii ?"
- " Dinspre Comăneşti ".

Acest nume nu poate fi decât dela Cumani, care inain-
te de anul 1241, au trăit in aceste locuri. Cumanii au
fost izgoniţi de Tătari care au fost ultimii năvălitori.
De frica Tătarilor, Cumanii stăteau ascunşi prin zăvoaie-
le râului Argeş, trăind cu bieţii Români, care mai târziu
au făcut parte din Voevodatul lui Seneslau, care cuprindea
muscelele Argeşului. Fiind izgoniţi Cumanii de către Tă -
tari şi terminându-se epoca năvălirilor barbare, Românii
care au trăit in aceleaşi ascunzişuri cu Cumanii şi cu
care se imprietenise mai mult, fiind mai blânzi, au ră-
mas mai departe in zăvoaiele Argeşului. Fiind mai linis-
tiţi din cauza năvălirilor au inceput să taie din zăvoa-
ele in mijlocul cărora trăise şi să-şi clădească colibe
sau case din lemne. Cel mai intens contact ce l-au
putut avea a fost cu locuitorii oraşului Piteşti, fiind
in imediata apropiere. Oraşul Piteşti poartă acest
nume din cauza situaţiei geografice in care se găseşte

aşezat între dealuri, pe vremuri acoperite de păduri, unde băştinaşii îşi găseau cel mai bun refugiu de a se ascunde, de a se piti, de unde îi revine şi numele " Piteşti " .

Satul Prundu şi-a luat numele dela locul unde s'a aşezat. De la început locuitorii satului Prundu au făcut cărăuşia de pietriş şi nisip extras din prundul râului Argeş, necesare pe atunci ca şi azi la clădirile din oraş. Se văd urme şi azi că satul vechi a fost aşezat pe malul râului Argeş. Petrecându-şi viaţa şi trăind pe malul şi prundul râului, iar ocupăţia de căpetenie a locuitorilor fiind extragerea pietrişului şi nisipului din prundişul râului, au căpătat numele de " Prundeni ", iar satului i-a zis " Prundu " .

Numele primilor locuitori nu se cunosc . De abia prin veacul al XVII-lea şi începutul celui de al XVIII-lea, se cunoaşte numele familiei Bănărăscu, care în limbajul poporului i se mai zicea şi Spădarul (Spătar), ceeace mă face să cred că familia Bănărăscu a făcut parte din boerii mari, din Sfatul Domnului şi ca atare i s'a dăruit o moşie sau dregătorie . Ca dovadă că această familie Bănărăscu a fost cu avere, este faptul că a zidit şi o biserică pe malul drept al Argeşului, care a servit la început satului Prundu ca locaş de închinăciune , după cum o să vedem mai departe .- Prin urmare nu chiar acesta o fi fost Spătar cu adevărat, ci din familia aceasta , dar numele s'a moştenit. Spătar pe vremea lui Mircea Cel Mare şi Alexandru Cel Bun, se numia boerul acela din „Sfatul Domnului", care purta spada (spata) Domnului la alaiuri şi era mai marele oştilor în lupte .

Alte familii se mai cunosc: ale fraţilor: Costache Zamfir şi Ştefan Puiu, Stoica (care probabil a fost primul preot) Voicu şi Dinu. Urmaşii acestora înmulţindu-se , au împărţit moşia pe care o stăpâneau în devălmăşie. Din moşia aceea, a mai rămas o bună parte care sub titlul de islaz, o stăpânesc în devălmăşie ca pe acea vreme.

In anul 1926, comuna a fost împroprietărită cu

 349

islaz comunal in suprafaţă de 28 hectare , expropriat din mosia orasului Pitesti,nefiind altă mosie pentru expropriat.

SATUL BĂNĂNĂI . De Comuna Prundu ţine si satul Bănănăi care se află in partea de S.E. a comunei Prundu. Tot in această parte se află pe vremuri mosia Fraţilor Golesti,ce-si avea resedinţa in satul Golesti judeţul Muscel. Pe locul unde este asezat satul Bănănăi a fost un conac al mosiei , ale cărui urme se pot vedea si azi. Cu ocazia exproprierii din 1864, ce a coprins si acest sat, au fost.improprietăriţi si puţinii ţigani care au fost robi pe această mosie. Unii din acesti ţigani sunt urmasii ţiganului Dina . Mosenenii satului Prundu refuzând a fi improprietariţi pe mosia expropriată,fiind puţini la număr, plăcându-le viaţa in devălmăsie si neplăcându-le să se departeze de oras si să-si strice clădirile , a făcut ca stăpânirea de atunci să aducă colonisti din altă parte .Colonistii care au fost adusi pe această mosie, au fost din satul Vaţa jud. Olt.

Intre familiile aduse de atunci se numără familiile :: Manea, Călin,Constantin etc. Din cauza lipsei de drumuri pe acele vremuri si ca să găsească un locmai bun si mai accesibil gospodăriei faţă de apa Argesului,se mutau de colo ,colo,din deal,in vale,ceeace a determinat pe locuitorii satului Prundu să-i denumească " Bănănăi" fiindcă se mutau de pe un loc pe altul ca mustele care bănănăesc de colo, colo .

CATUNUL ZAMA RECE. Acest cătun se află spre S. de comuna Prundu la circa 6 km. - Pe vremuri se numea Cotmeana. Prin locurile acestea era averea mănăstirească a mănăstirii Cotmeana. Aci mănăstirea avea o metosă. Metosa era o bisericuţă supusă sau mai binezis care atârna de mănăstirea Cotmeana. Lângă metosă erau locuinţele călugărilor cari strângeau veniturile mănăstirii. Averea aceasta mănăstirească a durat până la 1864, când s'a făcut secularizarea averilor mănăstiresti.

400

Metoşa nu mai există şi nici locuinţele călugărilor, iar averea mănăstirească a fost împărţită şi cumpărată de către locuitorii comunei Oarja . Cătunul nu s'a numit dela inceput Zama Rece ci se numea Cotmeana. Aceasta o voi expune la Cap. "Legende " .

INSEMNARI CU CARACTER ADMINISTRATIV. Comuna Prundu a fost mai mult comună administrativă. Prin anul 1874, potrivit legilor de pe atunci, s'a format o comună compusă din satele : Prundu, Braduri şi Geamăna cu denumirea de comuna Braduri, dar cu reşedinţa in Prundu având ca primar pe Costică N. Pârvanovici, proprietar in Prundu. Această alipire a durat doi ani. In 1908 , a fost alipit satul Geamăna pănăla anul 1926, când satul Geamăna a format comună aparte.

In 1938, desfiinţându-se, comuna Geamăna a fost alipită iarăşi la comuna Prundu pe data de I Decembrie 1938, cu reşedinţa in satul Prundu.

Alegerea primarilor se făcea pe vremuri prin aclamaţii şi ridicare de măini. Ei puteau autentifica acte de vănzare. Primarii erau şefii politiei rurale, până la infiinţarea jandarmeriei. Erau ajutaţi de consiliul comunal, şeful garnizoanei şi notarul comunei.- In vechime judecau şi neinţelegerile mici dintre locuitori. La introducerea votului universal, s'a inceput a se alege primarii, prin voturi secrete.- In ultimul timp, primarii sunt numiţi de către prefecţi, in urma recomandării pretorului, după ce s'a luat inţelegere cu fruntaşii satului şi ajutat de Sfatul Comunal.-

Primarii cari se cunosc că s'au perindat la conducerea acestei comune, sunt : Toma Stoica, Stan Gugiu, Marin Păunescu, Stan Badea, Costică Pârvanovici, Stan Mitroi, Manea Căţui, Marin Stregnea, Const. Bădulescu - fost şi perceptor,- Nae Ioan, Mihai Neacşu, Andrei Stefănescu, Radu Deaconescu, Dumitru Marinescu, Ghiţă Teodorescu, Const. Manea, Tudor Ioniţă, Gh. Constantinescu, Const. Mănescu, Ion D. Pantilă, Ion C.

Manea,,Radu Tufescu și Florea T. Ionescu.-

In prezent este administrată de :

Primar :Nicolae St. Tudor.

Notar : Marin Stănciulescu.-

Secretar : Maria Ianoș.-

II.- URME SI SEMNE DIN TRECUTUL INDEPARTAT.

După cum s-a mai arătat, primele injghebări de locuințe au fost pe prundul râului Argeș, unde locuitorii iși făceau colibe sau bordeie, fugiți prin locurile cele mai ascunse, prin zăvoaiele cele mai dese ale Argeșului, de frica răsmerițelor, iar mai târziu s-a ridicat pe malul drept al râului Argeș.- Pe prundul râului, prin zăvoaie, nu au rămas urme temeinice, intrucât, apa Argeșului inundându-le le-a acoperit, sau le-a luat la vale.- Mai târziu, potolindu-se năvălirile, au inceput a intemeia satul pe malul drept al râului.-

Deasemenea și-au construit biserica și cimitirul, chiar pe malul râului.- Urmele acestui sat se văd pe tot lungul malului drept al Argeșului. Se cunosc numele proprietarilor cari au locuit pe malul râului la inceput. Aceștia sunt : Badea Tudoroiu, Enoiu, Neacșu, Nedelea, Ivan Olteanu, Grigore Savu, Popa Ilie și alții.-

Spre nord se află niște ruine, pe malul drept al Argeșului,
care nu sunt decât urmele caselor boierului Guma, ce se ocu-
pa cu strângerea lânei, pe care o prelucra și o vindea. Acest
loc și acum se chiamă " La Lănărie ". Averea lui o stăpâ -
neșc familia Târlescu - și alții.- Acesta este cel mai bun
exemplu că odinioară satul a fost pa malul Argeșului.-

Prin anul 1874, a inceput organizarea temeinică a orașului Pitești, iar mai târziu facerea șoselei județene Curtea de Argeș - Pitești - Giurgiu, formându-i și cântecul :

" Foaia verde a bobului,
Lung e drumul Giurgiului..
Dar mai lung al dorului.
Drumul Giurgiului se sfârșește,
Dar al dorului tot crește .."

402

Locuitorii au inceput incetul, cu incetul, să se retragă lângă această sosea, intemeind satul de azi. Această nouă organizare nu s'a făcut tocmai usor. La mulţi dintre locuitori se spune că le-au surpat cosurile la case, ca să-i forţeze să vină pe locul unde sunt acum.- La aceasta a contribuit si arderea bisericii in anul 1871 si prin construirea noui biserici la soseaua principală i-aatras pe mai mulţi locuitori.-

Pe teritoriul acestei comune, au fost si pătule impărătesti, dar locuitorii fiind mosneni nu s'au folosit mult de ele. Mai ales că incepuse construirea căilor ferate Pitesti-Craiova si Pitesti-Bucuresti, care dedeau foarte mult de lucru locuitorilor din com. Prundu, găsind mai usor cu ce să se hrănească.-

Se zice că pe vremea când mosia Golestilor se invecinea cu devălmăsia si averea Prundenilor, erau mari certuri intre locuitori si boeri, mai ales până s'a stabilit hotarul intre mosia Golestilor si Prundeni.-

Spun bătrânii, că Radu Golescu i-a ameninţat pe locuitorii comunei Prundu, chiar cu pusca.- Această ceartă a avut ca rezultat că a esit asa cum au voit Golestii.- Din mosia lor n'a mai rămas nimic prin locurile acestea in timpul de faţă.-Mosia ce se numea " Goleasca " a fost vândută la locuitorii din Braduri, Oarja si vre-o câţiva din Prundu.-

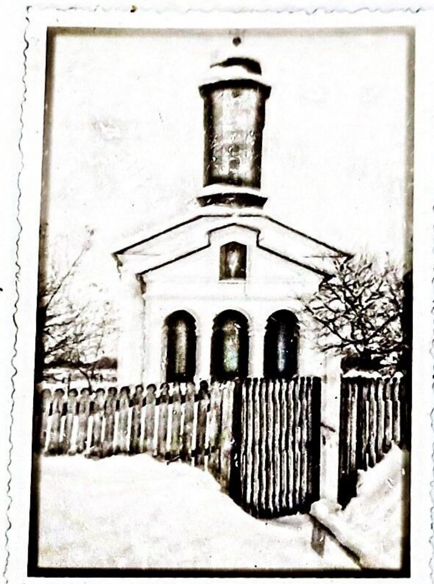
Spre sud de comuna Prundu , la I klm., in câmp, se văd si azi urmele a două redute. Aceste redute sunt făcute in timpul războiului din 1877, de către Rusi , cari erau in legătură cu apărarea plănuită de ei, pe linia Corabia-Pitesti-Târgoviste-Nămoloasa, in caz că vor fi respinsi de Turci.- Ele au fost efectuate mai mult de prizonierii Turci.-

MONEDE : Din monedele cele mai vechi, s'au găsit la bătrânul Dumitru Tomescu, in vârstă de 80 ani, descendent de al lui Bănărăscu, un fel de parale turcesti, cu diferite monograme, ce se păstrează până azi. Ele datează din nainte'a

 403

Epocii Fanarioţilor. Aceste parale sunt găurite intr-o margine,- ceeace inseamnă că se atârnau ca un fel de podoabă.--

III.- INSTITUTII .-

Biserica comunei Prundu .-- (jud. Argeş.)

Dintre instituţii, cea mai veche este biserica. Primul locaş de biserică a fost in satul Cotmeana (Zeama Rece). Acest locaş a fost ridicat de călugării dela mănăstirea Cotmeana. N'a folosit ca locaş de inchinăciune locuitorilor din comuna Prundu, ci numai celor din Cotmeana (Zeama Rece) şi călugărilor ce locuiau in jurul ei.

Prima biserică ce se cunoaşte, este biserica de lemn de pe malul râului Argeş, zidită in anul 1780, sub Episcopatul Ghenadie, de către Radu Bănărăscu, unde a fost şi inmormântat şi de care am vorbit că i se zicea şi " Spădarul ".- Tot de către Radu Bănărăscu a fost adus şi hramul bisericii " Sf. Spiridon " dela Sf. Munte. Acest prim locaş de inchinăciune, a ars in anul 1872, la 14 Septembrie, din cauza unui copil al dascălului de pe atunci, care s'a dus să toace de vecernie cu lumânarea aprinsă.

In anul 1876, până la 1878, s'a construit actualul locaş de inchinăciune la şoseaua principală. S'a ridicat cu ajutorul

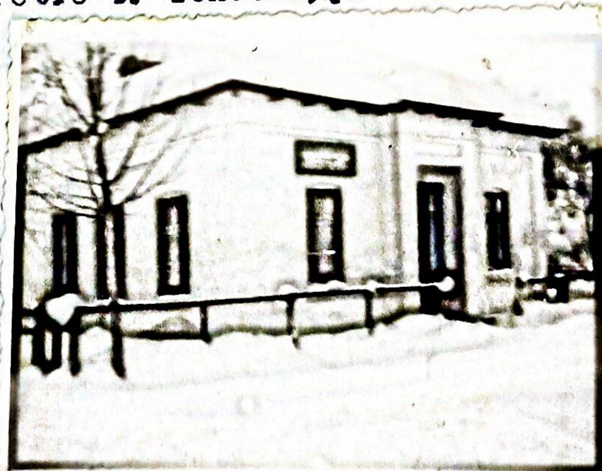
 404

enoriasilor , cu banii ce li se cuvenea, să dea pentru islaz și din banii ce trebuia să-i incaseze din exproprierea pământului lor prin facerea traseului de cale ferată Pitești - Costesti. Ctitorii și cari au contribuit cel mai mult au fost proprietarii: Andrei Stefănescu și Toma Stefănescu ale căror portrete se văd pictate în biserică , la intrare. A fost construită sub Episcopatul lui Ghenadie II și sub domnia Marelui Rege Carol I și pictată de către pictorul Gh. Stoenescu. A fost reparată și pictată din nou în anul 1932 sub Episcopatul Nichita al Argeșului, cu ajutorul enoriasilor .

Biserica azi, se prezintă destul de bine ca înfățișare si aspect. In curte are plantați pomi fructiferi, iar dela șosea și până la intrare, pe o distanță de circa 40 m. locuitorul Ion Pantilă a făcut o stradă frumoasă din asfalt, Preotul Alex. Stanculescu a sădit trandafiri pe ambele părți și cu diferite flori, care ți-e mai mare dragul să privești .

<u>Notă</u> : Deși această comună se află între două focare de secte: Pitesti și Com. Oarja , totuși în comună nu există nici o sectă și nici un credincios care să se abată de la cele propăvăduite de Preot .-

Preoții cari au slujit: Pr. Ilie , Stefan Ancuța, - Ion Popescu, Marin Lucescu, Ion Smeureanu, Nae Boerescu, Neguț R. Epure, Ionel Popescu, Marin Popescu, Ion Angelescu, I. Visinescu, Petre D. Ionescu, și Preot Alexandru Stănciulescu.

SCOALA PRUNDU-Argeș